

Hejsek 1

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXVI září 2010

Pejsek štěká...

Příspěvky, příspěvky, příspěvky, už je to tu zas, přines prosím 400,- na celý rok nebo 200,- na půl roku. Díky. Haf.

Haf, štěkám konec cestování časem. Jsem z toho celej rozklepanej a vyštěkanej. Stejnak v cestování časem není žádná budoucnost. Haf.

Eliška Kubovi, když mu Kvítek dává evidenci: „Tohle jsou důležité data. To dej do kapsy a zahesluj.“

Ve středu 8. září budeme pomáhat hledat golema dětem v parku na nábřeží, přijďte se podívat.

Haf haf haf!!!

Štěkám Mikuldovi a Kubovi, Skřítě a Báře vše nejlepší!!!

Haf haf haf!!!

Na začátku října, vlastně první říjnový víkend, je velká uklízecká akce na Sázavce. Sázavka má novou střechu a je třeba tam ještě douklidit. Pokud máte čas, pojed'te s námi Sázavku zkrášlit, ať tam můžeme na další výpravy.

Pamatujete?

Kuba: Je jasný, že ten sud není z Afriky.....nedrží na hlavě.

Luky: Já to tady vymaluju, vznikne bludiště a pak ho vybloudim...

Co budeme dělat?

- 7. 9. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 14. 9. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 17. – 19. 9. Výprava na Vraní skálu
- 21. 9. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 28. 9. Místo schůzky promítání fotek

Výpravy do konce roku

- 1. -3.10. Sázavka – pracovní víkend
- 8. 10. Čaj
- 9. 10. 50ka (a ZOO?)
- 27. – 31. 10. Podzimky
- 12. 11. Čaj
- 13. – 14. 11. Focení (a ZOO?)
- 26. – 28. Listopadová výprava
- 10. 12. Čaj
- 17. – 19. 12. Vánoční výprava
- 21. 12. Vánoční schůzka (do 20:00)

Seznam všech výprav bude v dalším čísle. Sledujte!

Prosíme

Pokud nebudete moci dorazit na schůzku či jinou akci dejte nám prosím vědět, ať víme, co se děje. Děkujeme!

Náš oddíl aneb

Jak to letos vlastně bude?

Náš oddíl netvoří jen jeho jméno, znak, klubovna nebo pokřik, dokonce nestačí ani zakládací a slibové listiny zakopané v Rokli Úmluvy, která je známa pouze nám. Oddíl tvoříme především my – Vpředáci. My, kteří se scházíme na schůzkách a výpravách, čajích nebo na táboře. My, kteří jsme spolu zažili a dál prožíváme krásné okamžiky. Někdy veselé, ale někdy smutné, okamžiky plné strachu i naděje.

Tak jako každý rok někdo do oddílu přijde, stejně tak i lidé odcházejí. A protože letos je těch změn trochu víc, pokusím se to trochu vysvětlit...

Největší změnou je, že spojíme oddíl nejmenších a oddíl větších. To hlavně kvůli tomu, že Janča a Botička s námi budou moct jezdit jen na výpravy. Podobně Háňa s námi stráví čas jen do doby, než se narodí dvojčátka. Váňu uvidíme snad jen občas. U velkých tolik změn není, odejde jen Tom, který se s námi rozloučil na táboře. Tedy přehledně a s kontakty:

Schůzky:

Zelí 603 478 299

Kvítek 724 264 148

Eliška 728 467 049

Stařec 731 042 196

A výpravy:

Janča 724 241 835

Botička 725 838 270

Pepanda 774 202 294

A samozřejmě ti, kteří s námi chodí na schůzky.

Snad je to teď trochu jasnější. Užijme si letošní rok v novém složení stejně jako všechny roky předchozí.

Kvítek

Uzle

Dnes si připomene uzle ze základní šestky a jejich uplatnění v životě. Vyskytují se mezi nimi jak spojky, které slouží ke spojení dvou lan, tak i smyčky, ty se však váží jen na jednom provazu.

1. Dračí smyčka- převážně v horolezectví, v podstatě obrácený škoták, udrží strom i lidi

2. Autíčka (rybářská spojka)- v rybářství, zejména díky tomu, že slouží ke spojení dvou kluzkých tenkých lanek, např. vlasců, neprokluzuje

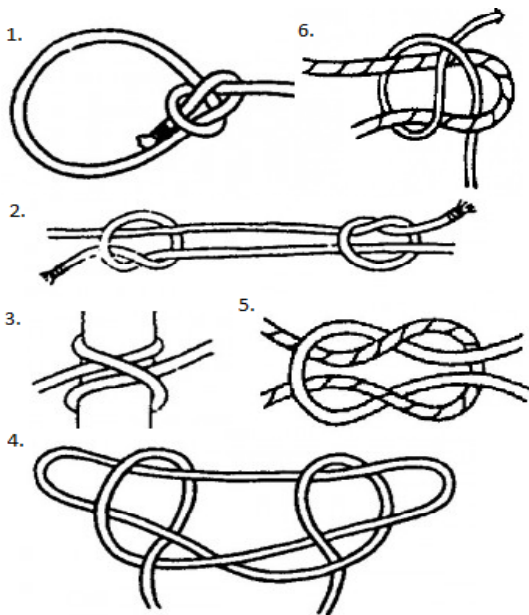
3. Lodní smyčka- nahazovaná uvazování lodi k molu, vázaný navazováním např. u přivazování šprušek, velmi snadno se váže a rozvazuje

4. Zkracovačka-slouží ke zkrácení provazu, např. když je prověšený a my ho chceme vypnout

5. Ambulantní spojka-ve zdravotnictví, je totiž plochý a netlačí, tahem se povoluje, např.

6. Škotová spojka-ke spojení dvou lan různých velikostí či materiálů, v tahu se sama utahuje

Jak jsme jeli na mamuta!

Cesta do Mnichova Hradiště probíhala nerušeně. První komplikaci způsobil až autobus, který nám díky zpoždění vlaku ujel. Natěšení na lov mamutů se starší vydali na tábořiště pěšky, abychom stihli postavit alespoň jedno týpko na přespání, zatímco mladší čekali na další spoj, který nakonec nejel o tolik později. Nakonec jsme se všichni sešli až za tmy a odebrali se ke spánku do jeskyně u mlýna.

V noci nás probudil zvuk sirény a hlášení oznamovalo: „Toto není cvičení. Došlo k mohutnému výbuchu a atmosféra je kontaminována. Zůstaňte v budovách a nevycházejte ven. Zachovejte klid a vyčkejte dalších instrukcí.“ Spali jsme tedy až do rána, kdy nám androidi oznámili, že se ovzduší dostatečně vyčistilo a my mohli začít se stavbou týpek. Na mamuty jsme za těchto podmínek mohli rovnou zapomenout.

Následující den se v táboře objevilo okno z výjevem z minulosti, které k nám vyslala časoprostorová brána. Vytvořili jsme rodiny, které v rámci zjištění spolupráce vzájemně kooperovaly při překonávání překážek. Po dostavění tábora nám následky katastrofy stále komplikovaly život, takže jsme museli vyčistit kontaminovanou vodu z potůčku a zabránit úniku nebezpečného plynu. Až na trvalý problém s opatřováním jídla byly naše starosti vyřešeny. Brána nám

chu a zároveň jsme díky termomapám od androidů získávali její stále přesnější polohu.

Kvůli nebezpečné vlně radiace jsme sice museli na čas opustit naše obydlí a vyčkat, až nebezpečí ustoupí, ale žádné vážnější následky jsme nezaznamenali. Když jsme obdrželi všechny dostupné informace, vydali jsme se na cestu za bránou, jejíž přesnou polohu nám prozradily zbylé termomapy, co jsme během poutě našli. Brána samotná nás vpustila do minulosti, kde jsme zjistili, jak došlo ke katastrofě a získali prostředky k jejímu zabránění. Při dalším otevření jsme tak katastrofě zamezili a konečně vyrazili lovit vytoužené mamuty!

O Pohádkové Víle

Bylo nebylo, za sedmero horami a sedmero řekami, na loučku pod Vápnem, kde svítí sluníčko zářivěji, ptáci zpívají veseleji a komáři štípou zuřivěji, do království bílých stanů a udatných hrdinů zavítal ustaraný skřítek.

Přinesl nám zprávu o neštěstí pohádkové víly. Zlý kouzelník ji uvěznil a ona ztratila své kouzelné vlastnosti a pomalu odcházela i její síla. Jak Víla slábla, čím dál víc pohádek se popletlo. Ale my jsme se nebáli – a když, tak jsme strach překonali. Pomohli jsme hladovému Otesánkovi, ježibabě z perníkové chaloupky, Vápen-skému vodníkovi, nešťastnému Bajajovi a mnohým dalším.

Pohádkové víle jsme s pomocí Ferdy Mravence, Ohnivého mužíčka, Krakonoše a Dědy Vševědy vrátili její kouzelné

vlastnosti. Nebylo to vždycky snadné, ale kdo se nebál zkoušet nové věci, brzy le-dacos uměl. Terka s Ondráškem dokonce složili úplně všechny zkoušky! Párátka s Tomáškem si krásně uklízeli a vyhráli krásné indiánské ozdoby do týpka. Ondrášek zase běhal sbíral ze všech nejlíp při rozcvíčkách.

Každý z nás se chvíli bál. Každému bylo smutno. Každému se něco nevydařilo. Byli jsme na to ale spolu. A tak se každý také smál a dováděl. Společně jsme překonali všechny nesnáze. A to už něco znamená. Teď už jsme takoví, jaké nás víla chtěla mít: stateční jako rytíři, moudří jako králové a laskaví jako víly.

Vševěda – Jana – Rosa

Hlavalámanky pro zvědavé Vpředáky

Ahoj Vpředáci, letos vám Pejsek přináší hlavalamy, kvízy a jiné hrátky. Věřím, že vám nedají spát a vy je někdy snáz a někdy třeba za delší čas vylustíte a pokoríte. Možná s nimi potrápíte i své kamarády, sourozence nebo rodiče či vedoucí. Vždy do konce měsíce můžete donést odpovědi. Odměnu získáte za správnou odpověď ve své věkové kategorii, nebo obtížnější. Takže třeba když někdo ze středňáků přijde na řešení kvízu mazáků, odměna ho také nemine!

Chytrolínci (předškoláci a prvňáčci)

Středňáci (druháci až čtvrtáci)

Mazáci (pátáci a starší)

Na vaše odpovědi, případné dotazy a nápady se těší Háňa.

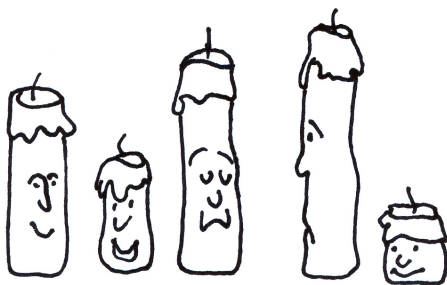

Září pro Chytrolíny - svíčky

Která z těchto pěti svíček zhasne jako první? Vybarvi jí zeleně.

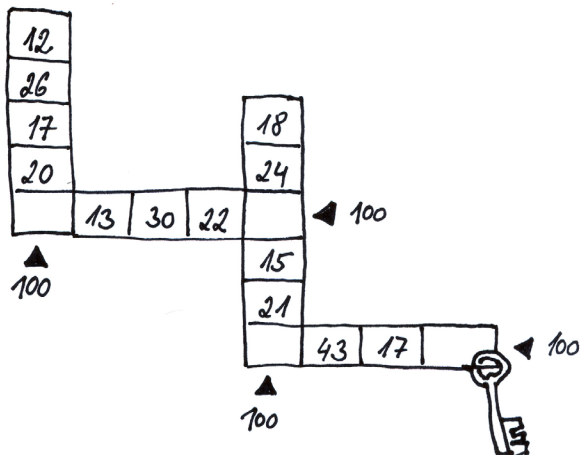

Pět stejně velkých svíček bylo rozsvíceno najednou. Která z těchto pěti svíček zhasla jako první? Vybarvi jí modře.

Září pro Středňáky – tajné číslo

Klíč od pokladny se skrývá v posledním rámečku kódu. Abych se dostal k tomu klíči, musím nalézt hodnotu tohoto rámečku. Víím, že součet čísel jednoho sloupce nebo jedné řady je vždy roven 100.

Září pro Mazáky – Akenův přítel

Den před odletem kosmické lodi zpět na Zemi uspořádali Martáňe pro posádku hostinu. Celkem jich bylo u čtverhranného stolu osm (u každé strany stolu seděli dva): Aken, Bal, Mun, Mark, Wora, Jones, Rider a Smith.

1. Jeden z nich byl odborník na historii.
2. Jeden byl špičkovým matematikem.
3. Jeden byl velmi vysoký.
4. Jeden se přátelil s Akenem.
5. Jeden měl žluté peří.
6. Jeden byl pilot.
7. Jeden se zabýval sběrem vzorků hornin.
8. Jeden hovořil mnoha jazyky.
9. Osoba, která byla Akenovým přítelem, seděla přímo naproti Markovi, který se zabýval sběrem hornin.
10. Wora seděla mezi matematikem a Akenovým přítelem.
11. Vysoká osoba seděla naproti Woře a Aken byl po její levici.
12. Smith, který neměl mezi dalšími účastníky hostiny žádné bližší přátele, seděl napravo od Muna, který převyšoval všechny ostatní.
13. Osoba, která měla žluté peří, seděla naproti Balovi, mezi Menem a tím, kdo ovládal řadu jazyků.
14. Jones byl napravo od toho, který sbíral vzorky hornin, a naproti pilotovi, který seděl vedle Ridera.

Kdo byl Akenovým přítelem?

Putování přírodou – díl první

Ocún jesenní aneb poklad v trávě

Již tradičně je naší první výpravou oddílového roku výprava na Vraní skálu. Tato skalka, která se majestátně tyčí nad lesy a lukami Křivoklátska, i po těch letech poutá naší pozornost. Ale nejen ona. Jen kousek od vlaku, který nás přiveze, se rozprostírá nádherná příroda, jejíž klid ruší jen vzdálený hluk dálnice. Táboříme v lese blízko louky a blízko rybníka, nad kterým se za chladných podzimních dnů tvoří mlha. A na té louce rostou v trávě hotové poklady – nádherné kvítky ocúnů.

Ocún je věru zajímavá rostlinka. Listy a plody vyrostou zjara, ale na podzim, když už většina rostlin usíná, se začnou probouzet květy. Proto také její název jesenní (jeseň = podzim). Z hlízy ukryté 10 – 15cm pod zemí vyrůstají květy se šesti okvětními lístky, které se navrchu rozkládají do nálevky, uvnitř které trní žluté tyčinky. Okvětní lístky tvoří dlouhou trubici vedoucí až k hlíze, což dělá z květů ocúnu jedny z nejdelších květů u nás.

Určitě nebude těžké ocúny na výpravě v trávě najít. A tak se ptám: Jakou barvu mají květy ocúnů? Za odpověď dostanete sladkou odměnu.

Dárek strýčka Arnošta

„No to bylo báječné!“, smál se strýc Arnošt, když na rodinné oslavě Jimův tatínek dovyprávěl humornou historku, jak obtížné bylo třináctiletého synka, který prakticky nikdy nevstal od počítače, naučit plavat.

(„On říká: nechci umět plavat. Za A: Je to nuda, za B: k ničemu to není, a za C: ...É ... é ...Je to nuda.“ A já říkám: „Ale co když přijdou povodně, což tady na pobřeží moře není nic neobvyklého, co budeš dělat?“ A von civěl chvíli do vobrazovky, vodstřelil pár nepřátel náhrou hyper zbraní a pak říká: „Vznesu se na vznášedle z Fuka – Chuka – Blba 2, povodeň rozstřím se super kanónem ze hry S-Timle-Zgramlonislechce, za svůj hrdinský čin dostanu medaili a hlavně novejši komp, kerej mi už dávno vodmítáš koupit!“).

Na tohle právě Jim vzpomínal, když už po páté četl dopis, přiložený k balíku, který mu strýc poslal k narozeninám. Stálo tam: Milý Jime, když máš tak rád plavání, posílám ti něco, z čeho budeš mít určitě radost. Strýček Arnošt.

Kolem textu byl napsán obrovský smajlík. (Taky ptákovina)

Ale to nejhorší na něj čekalo uvnitř: V krabici, pře-

balené staniolem, v igelitovém pytlíku na něj čekaly potápěčské brýle s poklopem na nos, na okrajích vyzdobené hvězdičkami. Vedle nich ležel šnorchl asi třicet centimetrů dlouhý, který byl ovšem kolem dokola pomalovaný "veselými" zvířátky, pravděpodobně od Diesnyho, a úplně nahoře se skvěl nápis "Veselé plavání se zvířátky".

Jim uvažoval o strýcově duševním zdraví. Zřejmě přehlédl nápis "pro děti od 5 do 8 let".

A vlastně i tak trochu o tátově, protože na balík reagoval slovy:

„No to je báječné, aspoň se procvičíš!“

Jim stál na pláži a koukal do moře. V ruce držel Veselé plavání se zvířátky, jak tyto věci pojmenoval.

Nestál tu samozřejmě z vlastní vůle, ale táta mu zakázal počítač do té doby, než nebude pořádně plavat alespoň dvě hodiny. (Cituji: „Máme moře hned za rohem, tak co koukat do bedny, ne?“)

Myslel, že si lehne na pláž a za dvě hodiny se vrátí, ale táta ho sledoval z okna. Pomalu vkročil do vody. Byla studená. Ponořil se do vln. Uplaval pár temp a postavil se na nohy. Rozhodl se na sebe navléct tu dětskou hračku. Se šnorchlem a brýlemi se opět ponořil do vody.

Domů se Jim vrátil až po osmé hodině večer, tedy osm hodin po vyměřených dvou hodinách. Proč? Vysvětlení najdeme v jeho deníku.

(Jim si ho léta schovával do piána (za klávesu cis 2), ale nedávno otec skrýš objevil, a tak si každý den čte jeho zápisky, ovšem Jim o tom neví)

26. srpna

Je to něco úžasnýho, sledovat život pod vodou. Je to tam jako ve snu. A když někdo skočí do vody, ty bublinky vzduchu jak křišťály tančí pod hladinou. A drobné plující zrnka písku vypadají jak hvězdy ve vodě zářící... Je to nádherný.

„Kde se v našem synkovi vzal sklon ke spisovatelství?“, dumala matka s překvapeným otcem.

(Jeho dřívější zápisky totiž vypadali asi takhle: 4. června. Kreta King 158 bodů. Komp blbne u Juzyy -io. Ve škole 4 z češtiny, 5 z ajiny. Vonásková je kr..... V televizi je Harry Potter.

Bylo však víc věcí k divení. Následujícího dne, sotva dosnídal, v plavkách vyrazil s brýlemi a šnorchlem k moři. Nepřišel ani na oběd, vrátil se opět až po osmé večer. K večeři si vzal rohlík se salámem a šel spát. Zápis z toho dne vypadal takto:

27. srpna

Věnováno moři:

Ve vlnách

Opředených tajemstvím

jak král

s tajemným poselstvým

je skryto kouzlo

které nikdo nevidí,

neslyší,

neumí...

Báseň ještě pokračovala, ale rodiče už dále nečetli.
Jen kroutili hlavou.

Následujícího dne se vše opakovalo. Jim jakmile se probudil, vystřelil na pláž a hurá do vody. V poledne, si dle výpovědi zmrzlináře, koupil malou točenou, ale prý ji spolkl skoro na ráz a zase šel plavat. Kolem třetí hodiny odpolední přišel otec na pobřeží, aby Jima dostal z vody. Neuspěl. Jim přišel domů před devátou noční. Ráno, podle svědectví pětiletého mladšího bratra z pokole „Voděšej , když byja malá ručička na čtyrce, a vejká na dvanáče!“

Ten den ho však již nikdo neviděl. Kolem deváté ranní bylo na policii zahájeno pátrání.

Jima však za celý den nenašli.

Jen následujícího jitra, 30. srpna, našel nějaký ranní plavec několik metrů od břehu šnorchl a brýle.

Dárek strýčka Arnošta.

Kontakty:
Kvítek (724 264 148)
Zelí (603 478 299)
Háňa 608 180 893

Vydává T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

